

טוב לחסות בה'

546

לרפואה, פרנסה

והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. מרים בת גליה. א"ה הדר בת נחמה. ברוך בן גורגיה, ליאורה שולמית בת חתון. ירון אליה בן בטי. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אפרת בת פנינה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. ירון שמעון בן שושנה. זוהר יעיש ובני ביתו. נעמי בת חביבה. רחל ובעלה וב"ב וצאצאיהם. יעקב בן לינדה. משה שמואל בן זלדה וב"ב. ויקי ויהודה יעיש. אסתר בת מוץ. יעקב בן רינה. עדי בת רויה. דוד בן מלכה.

לזיווג הגון – תקוה בת גמאלה וב"ב, דורין בת שרה, אורטל בת ציפורה. שולמית בת אסתר, אסי בן שולמית ניצחונה, אוקסנה בת דורה.

זש"ק: אלינור אורה בת יעל.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור, מלכה בת אסתר, מוץ בת דוד וכתב שבע. אברהם בן אלה. רות בת נוסרת. ישעיהו בן יצחק. יצחק בן עליזה. אפרים בן רחל. ר' שמעון בן ארבי סופיה, זוהרה טימטסטית בת מרים. שמעון בן זוהרה. אליהו מאיר בן סימיו. יוסף בן אנגלינה. רחמים בן צ'לה. בכור בן רחל. יריב בן גאולה. עליה בת שרה. סימיו שמחה בת חנה. אוסנת בתיה (אבליו) בת תקוה. יוסף חיים בן סלחה. שרה רדה בת סאלם. אהובה בת טובה. עזרא בן פרחת. ישר משה בן צביה. שלום סאלם בן שמעון. סבב בן סלימה. רועי בן צדוק. שלום מדמון בן דוד. בת שבע בת ורדה. אשר בן יחיא. אוסנת בת מרים. יפת צבי בן יששכר אפרים. ניסים בן מרים ואהרון. אליהו בן חנה וכדורי. נעמי בת יחיא. יחזקאל בן גורג'י. עליס בת אסתר. שרלי שלום הלוי בן ריקא. יוסף בן פני קמח'י.

הדלקת נרות: 18:37
 יציאת השבת: 19:26
 רבינו תם: 20:12
 הזמנים לפי "אור החיים" - ת"א
 יח' אלול התשע"ז

הפספוס הגדול!

שבת כי תבוא התשע"ז

מספרים על ראש ישיבה מוצלח וחשוב שבראשותו היתה ישיבה גדולה, אשר ביום מן הימים נקלעה לחובות. התלמידים עמלו בתורה בכל המרץ, אך אם לא יהיה בקרוב כסף, לא תוכל הישיבה להחזיק אותם יותר. פנו אליו חבריו ויעצו לו פה אחד: "תטוס לחו"ל", שם תבקש עזרה מנדיבי עם המעריכים את התורה ולומדיה, שיעניקו לך תמיכה ממונית מכובדת שתאפשר לישיבה להמשיך בפעילותה".

מחזק

בצר לו, קנה ראש הישיבה כרטיס טיסה לארדה"ב, כשבחיקו רשימת כתובות של תורמים גדולים בתקוה לישועה. הוא נחת בארדה"ב והחל לוקח מונית אל הכתובת הראשונה. הוא נכנס לבניין גדול ומפואר, עלה לקומה ה-30, אל גביר יהודי מפורסם. לתדהמתו, הוא מגלה כי כמוהו הגיעו עוד ראשי ישיבות ובעלי גמחים המבקשים עזרה. לאחר כשעתיים של המתנה, נכנס ראש הישיבה ופנה ברגש אל הגביר שיעזור לישיבתו שלא תקרוס.

הגביר שמע אותו במשך דקה שלימה, כשבסיומה פתח הוא פנקס צ'קים והגיש לו צ'ק על סך של \$400. ראש הישיבה לא ידע את נפשו מרוב אכזבה, הוא היה בטוח כי בצ'ק יהיו כתובים לפחות עוד שני אפסים. "אולי כבודו יכול לעזור יותר, המצב ממש קשה", פנה אליו שוב ראש הישיבה. "אני מצטער", השיב הגביר, "אתה אינך בן יחיד. מגיעים לכאן עשרות אנשים ביום, ואיני יכול לתת הרבה. קח את זה ותבוא שנה הבאה שוב". שבור ורצוף המשיך ראש הישיבה במסעו אל הכתובת הבאה, אך גם שם היה אותו דבר. עשרות אנשים מחכים בתור לעזרה, ולאחר כשעה הגביר שומע אותו כמה דקות ולבסוף מעניק צ'ק קטן וצנוע. כך היה בכל המקומות. לאחר שבוע ימים, הגיע הזמן לחזור חזרה לארץ, וראש הישיבה התיישב בבית המדרש ואמר תהילים בבכיה. "אפילו בקושי את מימון הכרטיס הלך – חזור, הצלחתי לממן, ומה יעלה בגורל הישיבה".

עוד 11 יום לאור הגדול

לפתע, ניגש אליו גבאי בית המדרש ושואל לפרש בכיו. לאחר שמספר לו ראש הישיבה את כל סיפורו, אומר לו הגבאי בהפתעה: "שמע, יש לי קרוב משפחה עשיר גדול עד למאד. אלא, שכדי לקבוע אצלו תור צריך לחכות כמה ימים. אבל כיוון שהיום אתה כבר צריך לחזור ארצה, בוא ונסע למשרד שלו, ואולי יכניסו אותך ללא תור". ראש הישיבה נכנס עמו לרכב ונסע למקום. הגבאי הוריד את הרב ליד הבניין המפואר והיוקרתי ואמר לו כי ימתין לו עד שימצא חניה במקום. ראש הישיבה נעמד בכניסה לבניין כשהוא אומר תהילים בבכי. ואז לפתע, ניגש אליו אדם הלבוש בבגדים רגילים: חולצה מכופתרת ומשובצת, מכנסיים חומות ונעלי עקב פשוטות, ושאל לשלום. "הכל בסדר", ענה הרב בצורה רפויה, כשהוא רק מחכה לעלות לגביר ולחזור ארצה בחזרה. "מדוע אתה נראה דואג ולמי אתה מחכה?", שאל עובר האורח. ראש הישיבה רצה רק להתפטר מהנודניק הזה שנדבק אליו, אך בכל זאת ענה בקצרה: "אני בסדר". בינתיים, הגיע הגבאי מרחוק, והחל מסמן לראש הישיבה סימנים בידיו. ראש הישיבה רואה אותו מרחוק ולא מבין מה הוא עושה ומה הוא מרמז לו. "האם אני יכול אולי לעזור לך? אני דוקא אוהב לעזור ליהודים?", הוסיף לשאול עובר האורח, אך לראש הישיבה כבר נמאס ואמר לו: "תודה, אבל אמרתי לך שלא, להתראות". "בסדר, להתראות", אמר עובר האורח ונעלם. לפתע, רץ הגבאי אל ראש הישיבה ואומר לו: "נו דיברת איתו?", "עם מי?", שואל הרב. "עם הגביר. זה הוא, ודוקא ראיתי שהוא מתעניין בך ורוצה לעזור לך". "מה? זה היה הוא? אבל לא ידעתי, אז לא ביקשתי כלום!". הגבאי לא האמין למשמע אוזניו ואמר לו: "הפסדת את הזדמנות חייך, הגביר היה לידך והתעניין בך, אבל אתה דחית אותו ולא ניצלת זאת. פספסת!". רבותיי, נותרו אחד עשר יום אחרונים לפני המשפט, כשגביר והשופט, הלא הוא בורא עולם נמצא הכי קרוב אלינו יותר מכל השנה ומחכה שנעשה תשובה, וכך כתב הרמב"ם: "אע"פ שהתשובה יפה בכל השנה, הרי שבאלול ובעשרת ימי תשובה היא יפה ומקובלת ביותר" – עכשיו ה' נמצא הכי קרוב אלינו יותר מכל השנה, ואם נקבל קבלה קטנה עכשיו לשינוי והתחזקות – הרווחנו. כי במשך השנה כבר קשה לשנות את הנגזר. אל תפספסו!

האם נשים חייבות בתשליך?

נשים אינן חייבות בתשליך, אך אם יכולה - רצוי שתעשה, ובפרט שאין הדבר גורם לתערובת גברים ונשים. ויכולה אף למלא ספל מים בביתה ולומר לבדה את התשליך.

הכנה מיו"ט ראשון ליו"ט שני

רבים האנשים הטועים לחשוב כי כיוון שראש השנה הינו יומיים, מותר להכין מיום הראשון של ראש השנה ליום השני, אך טעות בידם, ואסור לעשות שום פעולת הכנה מיום ראשון של ר"ה ליום השני. לדוג': אסור לבשל או לאפות מיום א' דר"ה ליום השני, אך אם מבשל כמות גדולה של אוכל ביום הראשון לצורך היום ונשאר לו אוכל ליום השני - מותר. אך אם משאיר בכוונה ליום השני - אסור. אומנם הרוצה להוציא סיר מהמקפיא בצהרי היום הראשון לצורך ליל ב' דר"ה - מותר, וכן להוציא בקבוקים מהקירור מיום א' לב'. אין להכין סלטים מיום א' ליום ב'. מותר לנקות השולחן ורצפת הבית מיום א' ליום ב', כיוון שנהנה מזה אף ביום א'.

אך אין לערוך את השולחן עם צלחות וסכ"ס מיום א' ליום ב'. ***

קימה בעלות השחר בר"ה

כתבו הפוסקים כי ראוי לקום בשני ימים של ראש השנה בעלות השחר, כיוון שהקב"ה דן את עולמו בשלוש השעות הראשונות, ולא ראוי שבשעה שדנים את האדם יהא הוא ישן. ***

שינה בר"ה

מבואר ברמ"א כי המנהג שלא לישון בשני הימים של ראש השנה במשך היום, לפי שכל הישן בר"ה - מזלו ישן. כמו כן יש לדעת, כי היושב בטל ללא מעש, נחשב הוא כישן.

ולדעת האר"י הקדוש כי מותר לישון אחר חצות היום, על כן, היודע כי אם לא ישן בצהרי היום, יגיע למנחה עייף - ינוח מעט. ***

הכנת נרות ביו"ט

המדליק נרות שעה בפמוט ביום טוב ראשון של ראש השנה, וכעת ביום טוב שני רוצה להוציא השעוה ולהכניס נרות חדשים - מותר, לפי שנחשב כניקוי לכלוך, ועדיף שיעשה זאת על ידי סכין ומזלג.

1) כתב הבאר מים חיים: "כל הנגזר ונקבע על כל באי עולם בראש השנה - הנה הכל נחקק, נעשה ונמשך בשבת שלפניו".

2) כתב ה'מטה אהרון': "לפי מעשיו של אדם בשבת האחרונה של השנה, קובעים בשמים כיצד תראה כל השנה הבאה עלינו לטובה".

3) כתב הקדוש בעל הישמח ישראל: "כל השומר את השבת האחרונה של השנה בקדושה וטהרה - מתקן בזה את כל אשר פגם בכל

★ השבת האחרונה ★

שבתות השנה שעברה".

4) כתב בעל ה'דרוש דרש' (עמ' י'): "לפי רמת הזהירות בשמירתה של השבת האחרונה של השנה, כן קובעים משמיים למפרע את רמת הזהירות של כל שבתות השנה שחלפה.

אם השבת האחרונה נשמרה בדרגה גבוהה, נחשב לו שכל שבתות השנה האחרונה נשמרו באופן זהה, וחלילה להיפך".

5) כתב ה'ברך משה': "אדם המקבל על עצמו לעבוד את ה' כראוי בשבת האחרונה של השנה זוכה להיכתב בספר החיים, שיוכל לעסוק בתורה ובמצוות כראוי כל השנה".

לתקבלי על ר"ה וכיפור 3-5707894

יום הדין לבית

ביום ראש השנה, בעת אשר ישב הקב"ה על כסא דין ומשפט, עתיד הוא לשפוט את האדם ורעייתו אף על שלום הבית שלהם בשנה האחרונה, ועל התייחסותם זה לזו בשנה שחלפה. התנא האלוקי, רשב"י הקדוש חושף בוודר סוד גדול במשפט ואומר (תנ"רע מו): "כמה דעונשא דהאי בר נש בגין מילה בישא (כמו שמקבל האדם עונש בגלל מילה רעה שאמר), כך עונשיה בגין מלה טבא דקאתי לידיה, ויכיל למלליה ולא מליל" (כך עונשו של אדם על מילה טובה שהגיעה לפתחו ויכל לומר, אך לבסוף הוא לא אמר). אומר רשב"י הקדוש דבר מבהיל! - כידוע בגמרא כי המנבל את פיו, אפילו נגזר עליו 70 שנה של טובה ואושר, הופכים לו הכל לרעה ח"ו בגלל שניבל את פיו במילים רעות, כך עתיד האדם ליתן את הדין כאשר יכל לומר לחברו או לאשתו מילה טובה, אך עצר את עצמו ולא אמר זאת. זוג יקר, יודעים אתם כמה חמור לשון הרע השקול כנגד שלוש עברות החמורות

הרב אפרים שרבי

חנה אפרים

מדוע הדברים כל כך חמורים לפני בורא עולם?...

התשובה היא שכל אחד אוהב לקבל מחמאות, הדבר נותן לו הרגשה טובה שמעריכים אותו ומתייחסים אליו בכבוד. אין מחמאה בעולם שאינה מניבה פירות בתוך ליבו של האדם. ובפרט, הדבר כה נצרך בבית, בין בני הזוג - המילים הטובות הן המנוע של הקשר בבית, ואם הן חסרות, הדבר עלול להיות הרסני וקריטי בחיי הזוג.

על כן התביעה על כך כה גדולה, שהרי במילה קטנה יכלת לגרום לשלום ואחוה בבית, אשר היו גורמות לשכינה להיות בביתך. אך לא עשית זאת בלא סיבה מוצדקת. על כן, עלינו להיות ערניים בבית ולא להשאיר את המילים הטובות בלב. באת לבית ומצאת את הבית נקי? תאמר: "אשתי, אין כמוך בעולם!". הגעת והיה אוכל מוכן? תאמר: "אין על האוכל שלך ולא יהיה". בעלך יעץ לך עצה טובה? תאמרי לו: "כמה

אתה חכם בעלי, תודה רבה". כל מילה טובה שעולה לכם, תאמרו. תנסו להתנהג ככה ותראו איזה בית יהיה לכם. והעיקר לא לשכוח לומר תמיד בבית את משפט הקסם: "אני אוהב אותך" - השומר על הקן המשפחתי ונותן לו כח לתפקד. על כך אמר ר' מנחם מנדל מקוצ'ק: "היה בכוחי להחיות מתים, אך העדפתי תמיד להחיות את החיים", וזהו על ידי מילים טובות. אתה רואה משהו טוב בחברך או בבן זוגך, למה אתה שומר זאת? תגידי לו! הרי הוא גם מחכה למילה שלך בסתר ליבו.

לאחר שהבין הפוגע כי עשה הוא טעות חמורה, בא הוא לפני אשתך לבקש סליחה על מעשיו, אך אשתך שהיתה פגועה ומבווישת עד עמקי נשמתה סירבה למחול, ובליט ברירה הגיע הפוגע אליי וסיפר לי את המעשה, כשהוא מתחנן שאתן לו עצה כיצד לפייסה.

כאשר ראיתי את שברון ליבו האמיתי והכנה של הפוגע, וכי הוא אכן מצטער בלב שלם על הפגיעה שפגע באשתך, שלחתי שליח לבקש מאשתך שתמחל לו וכי אני עד שהוא אכן מצטער על מעשיו. אשתך ששמעה את בקשתי, אך התנצלה ואמרה כי היא איננה מסוגלת למחול לו. לא התייאשתי והמשכתי לבקש ממנה שתמחל לו למרות העוול והצער הגדול שגרם לה, ובוודאי שאם תעשה זאת, הרי שתזכה משמייים לשכר עצום ורב.

לאחר הפצרות רבות הסכימה אשתך למחול לו בלב שלם, אלא שאז ביקשתי ממנה שתעלה על הכתב את סליחתה בשני עותקים: עותק אחד תשאיר אצלה, ועותק אחד תשאיר אצלי.

ואז עצר הצדיק ואמר: "ודע לך, כי כבר שנים שנמצא אצלי עותק המחילה, וכעת זהו המכתב שאני מוסר בידך – אותו כתב מחילה שמחלה אשתך במסירות נפש ובקושי גדול, ועל כן, כאשר תגיע לרשב"י תניח את הפתק על הציון, ותאמר במילים הללו: "רבונו של עולם, בזכות הסליחה הזאת שביידי שויתרה אשתי וסלחה למי שפגע בה עד עמקי נשמתה, אני מבקש שתמליץ טוב עליה שלא תהיה אלמנה". שמע זאת האברך בתדהמה, ועשה את דרכו מירונה. הוא הגיע לציון הניח את הפתק ושפך דמעות כמים לה' שיושיע אותו בזכות אשתו הצדקת.

הקשיבו היטיב רבותיי... לאחר ימים ספורים, הלך התלמיד חכם לערוך צילום שגרתו בבית החולים ושם מגלים שהגידול נעלם כלא היה! התלמיד חכם התרגש ובכה וידע שקיבל את חייו בזכות אשתו. "דעו לכם, כי ברגע של ניסיון וקושי שיש לכם, שפגעו או ציערו אתכם – אם תוותרו לשני ותמחלו לו, ביום מן הימים יעמוד אותו ויתור ויושיע אתכם כשתצטרכו. לוותר ולסלוח שקשה – זה לא רק לחבר אלא גם בבית לאשה ולבעל". (שמחה בבית)

האשה שמעה זאת ונרגעה, והיא הלכה לביתה שמחה לאחר שמחלה לשכן בלב שלם. מספר הרב מיכאל צורן שליט"א את המעשה המדהים הבא: "הגיע לאוזנינו המעשה המדהים הבא הממחיש, כי כגודל הויתור וההתגברות למען השני – כך גודל הישועה והנס שיעשה ה' לאותו אדם בגין התגברותו: היה זה אברך תלמיד חכם השוקד על תלמודו, אשר לקה ל"ע במחלה הידועה. שבור ורצון ניסה להציל את חייו בכל דרך אפשרית, ובעיקר ידע הוא כי רפואתו תלויה רק ברצון ה', ולכן נכנס הוא אל מעונם של גדולי וצדיקי הדור על מנת להתברך מפיהם לישועה ובכדי לקבל עצה לרפואה, ומצד שני, פקד הוא את קברות הצדיקים בארץ, על מנת

שאותם צדיקים יעוררו עליו רחמים בשמייים. יום אחד, החליט הת"ח לנסוע למירון ולהתחנן על קברו של רשב"י לרחמים, אך לפני כן נכנס הוא אל רבו, הידוע כאחד מצדיקי הדור, על מנת להתברך מפיו. אותו צדיק ששמע כי הוא מתכוון לעלות אל קברו של רשב"י, אמר לו בזה הלשון: "אני אמסור בידך מכתב, אותו תניח על ציונו של הרשב"י הקדוש, וב"ה לה' הישועה". התלמיד חכם הסכים בשמחה, כשהוא תמה וסקרן לדעת מהו המכתב המדובר. "כיוון שאני רואה שאתה סקרן לדעת מהו אותו מכתב, בוא אספר לך – דע לך, כי זיכה אותך ה' באשה צדיקה יוצאת מגדר הרגיל", פתח רבו הצדיק וסיפר, "למעשה המיוחד הזה הייתי עד לפני שנים רבות, ומאז הוא צרוב בזכרוני: זמן מה לפני שהתחתנתם פגע יהודי מסוים באשתך בצורה חמורה ביותר. באותם ימים באו וסיפרו לי על הפגיעה הנוראה, אשר היתה משפילה ומבזה ביותר.

הזמן הולך ונגמר, ולנו נותר רק שבוע וארבעה ימים – אחד עשר יום בלבד! שבוע וארבעה ימים לנסות להכריע בשמייים את גורלנו ולהרבות זכויות. כל קבלה ומעשה טוב משפיע, אך לעיתים יש דברים "קטנים" שיכולים להפוך את כל כף המאזניים ולזכות אותנו בשנה טובה.

הנה לפנינו עצה אחת גדולה ומיוחדת: סיפר הרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א: "הגיעה לפתחי אשה בוכיה כשצערה על ליבה. מה קרה? בשבוע שעבר ראתה היא חולצה יפה ומיוחדת באחת החנויות, ומיד רכשה היא את החולצה ושמחה עד למאד. והנה, לאחר ימים ספורים, בעת אשר כיבסה את החולצה ותלתה אותה לייבוש, השליך אחד השכנים מהקומה העליונה סיגריה דולקת שנפלה בדיוק על צווארון החולצה החדשה ועשתה בה חור גדול, עד אשר אין שום אפשרות לתקן את החולצה, אלא לזרוק אותה לאשפה. כעת היא כועסת ובוכה כי מלבד עלות החולצה שהלך לפח, הרי שכואב לה יותר על החולצה היפה אשר נשרפה אל מול עיניה, ושאלתה בפיה מה עליה לעשות: האם להקפיד על השכן ולתבוע אותו על חוסר אחריותו? או שמא לנהוג אחרת?...

שמעתי את דבריה ושאלתי אותה: "אמרי נא לי בבקשה, האם יש איזו צרה או בעיה בביתך?... כי אם יש צרה בתוך ביתך ואינך יודעת כיצד להיוושע ממנה, הרי שכעת זהו הזמן הטוב ביותר, בעת אשר הצדק עימך וכולך זועמת וכועסת על השכן חסר האחריות, אך בכל זאת ברגעים כה קשים ובניסיון כה גדול של כעס, את מתגברת כנגד הטבע שלך ולא מקפידה או כועסת – מובטח לך כי זכות זו תעמוד לך כנגד כל הייסורים והצרות שיש לך לבטלם ולהחיש לך ישועה פרטית באופן מיידית".

מקור הדברים מובא ב"אור החיים" הקדוש בפרשת 'זאתחנן' האומר כי כל ניסיון בו מתגבר האדם על טבעו ורצונו, הרי הוא עת רצון גדולה בה יכול לבקש הוא ממלך מלכי המלכים כל אשר יחפוץ, ואף לקבל זאת באופן מיידית.

מגיע האדם ליום הדין ושוקלים את זכויותיו וחובותיו. לאחר כמה רגעים מוכרע הדין לצד החובה ומקטרגים רבים רוצים להוציא את זממם. ואז, לפתע מגיעה זכות אחת לכף המאזניים שמכריעה את הכל לזכות. ומהי? "כל המעביר על מידותיו – מעבירין לו על כל פשעיו" – בבית, ברחוב, אתה יכול להפוך הכל!

למסור את הנפש

777 ח"ס ז'אן ז'אק רוסו

לא מובנת, כך הוא כבר מעל 20 שנה. הלכנו איתו למטפלים ולקלינאי תקשורת, אך שום דבר לא עוזר. כיום הוא מטופל ע"י פרופסור שמיבר מבית החולים 'אסף הרופא', אך לא רואים שום שיפור. אני מבקשת מה' שיושיע אותי ויעשה לו נס, הוא נמצא בשידוכים כבר שנים וכל פגישה יורדת עקב הגמגום הכבד שלו".

ברכתי אותה שב"ה תזכה לראות ישועה גדולה, וכך נפרדנו. כל זה היה ביום חמישי. רבותיי היקרים, חמישה ימים לאחר מכן, ביום שלישי, שבוע וחצי לפני ראש השנה, אני מקבל טלפון מאותה אשה: "הרב זאיד, נס! אני המומה! אני לא יודעת אם לבכות או לצחוק". "מה קרה?", שאלתי. "אני יודעת שאתה לא תאמין לי, אבל אני מתרגשת עד דמעות, לכן, הבאתי לך את מספר הטלפון של פרופסור 'שמיבר', פרופסור לקלינאי תקשורת מבית חולים 'אסף הרופא' שידבר איתך ויספר לך משהו מדהים".

הייתי סקרן והתקשרתי לפרופסור. הפרופסור שמע את קולי ואמר: "האם אתה הרב של אחות של הבחור? הקשב לי טוב, מאז היותי במקצוע לא ראיתי דבר שכזה", אמר בהתלהבות, "מה קרה?", שאלתי. ואז הוא סיפר: "דע לך, כי הבחור הזה בן ה-27 הינו מגמגם ברמה הכבדה ביותר כבר מגיל קטן מאד וכל מה שניסו לטפל בו עשרות שנים לא הועיל במאומה. והנה, אתמול, אני פוגש את הבחור ועמדתי להתעלף. הבחור עמד מולי והחל לדבר שוטף ב-100% ללא שום גמגום. הייתי המום ולא הבנתי מה קרה, שהרי שנים לא היה קצה שיפור, ואף אם משהו זז, אז זה לוקח חודשים ושנים, והנה, פה לפתע ביום אחד הוא מדבר חלק. שאלתי את המשפחה, ואחותו אמרה לי שזה הרב זאיד. אם כך, מה עשית לו?". חייכתי והסברתי לו כי בזכות מסירות נפשה ושבירת טבעה של אחותו למען ה', זכו לראות ישועות. מי ששובר את הטבע - ה' משנה לו את הטבע".

והנה, בסוף הדרשה ניגשה אליי אשה אחת ואמרה לי: "הרב זאיד, שמעתי את הדברים שלך ואני רוצה לעשות שינוי, אני רוצה להתקרב לה' ולחיות על קידוש ה'". היא הוציאה מכיסה מכשיר 'אייפון' ואמרה לי: "הרב זאיד, כבר שנים שאני רוצה להתקרב לה' ולהתחזק, אך המכשיר הזה, מפתה אותי ולוקח אותי תמיד לאחור. יש לי בתוכו סרטונים ודברים לא טובים שמרחיקים אותי מהבורא, אך זהו זה, הדברים שלך עוררו אותי לחיות על קידוש ה', על כן, אני רוצה ברגע זה לשבור אותו".

"ואו, כל הכבוד", אמרתי לה. היא תפסה ברגש את המכשיר שקנתה ב-4,000 ₪ ובדמעות של רצון להתקרב לה', שברה אותו לרסיסים לנגד עיניי - היא החליטה לחיות על יחוד קדושת שמך'. מיד אמרתי לה: "הקשיבי, עשית מעשה גדול, שברת את הטבע שלך, על כן, בקשי כעת כל בקשה מהבורא ותזכי לראות איך אף הוא יעשה לך ישועה מעל הטבע". היא אמרה לי: "כבוד הרב, ב"ה אני בריאה, ב"ה אני עובדת ויש לי כסף, וב"ה אינני מרגישה שחסר לי משהו. אך יש דבר אחד אותו אני מבקשת ומתחננת: יש לי אח יקר, בחור בן 27 המגמגם בצורה קשה וכבדה מאד כבר מאז היותו ילד קטן. הוא לא מצליח להוציא מילה אחת ברורה, כל מילה שהוא אומר אורכת שניות ארוכות ואף היא

עמד מגיד המישרים הנודע הרב חיים זאיד שליט"א ואמר: "לפני כשנה, שבועיים לפני ראש השנה התשע"ו, הוזמנתי לכנס גדול של 'לב לאחים' בעיר רמלה כדי למסור דברי חיזוק, ואמרתי: 'מבקשים אנו בכל יום בסליחות: 'אבינו מלכנו עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד קדושת שמך' - כלומר, מבקשים אנו לזכות בדין לשנה טובה, בזכות הצדיקים אשר נהרגו ונשרפו על יחוד שמו, לכבוד ה'.

"אך דעו לכם יקריי", פניתי לציבור הגדול בכנס ואמרתי, "כי עם כל מעלתם וגדולתם של צדיקים וקדושים אלו הי"ד, כי ישנם אנשים הגדולים במעלתם אף יותר מאלו הנהרגים על קידוש ה', אשר בשמיים הם עושים רעש גדול עוד יותר. ומי הם? אלו אנשים מיוחדים בדורנו, ואף אולי חלקם יושב פה כעת בקהל, אשר הם לא מתו על קידוש ה', הם לא מתו על יחוד שמך, אלא אלו האנשים החיים על קידוש ה', אלו האנשים אשר הם 'חיים על יחוד קדושת שמך', שלמרות שיש להם רצונות, ניסיונות ופיתויים: האם ללכת לשיעור תורה אחר יום עבודה קשה, האם לקנות חצאית קצרה או לא, האם להישמע לגדולי ישראל ולזרוק את המכשירים הלא כשרים - הם מוסרים את טבעם ורצונם האישי למען רצון ה'. רבותיי, הם אלו החיים על יחוד קדושת שמך' וגדולתם אף יותר מאלו המתים על קדושת שמך. שההרוגים על קידוש ה', עם כל הקושי והצער של רגע המיתה, מוצאים עצמם ברגע אחד בעולם העליון תחת כסא הכבוד, אך אלו המסתובבים ביננו המוסרים רצונם למען ה': לא מחזיקים מכשיר לא כשר, כי כך ציוו גדולי הדור, לא ללכת עם לבוש לא צנוע - כי כך רוצה ה' - אלו נאבקים ומוסרים נפשם בכל רגע, מעלתם גדולה יותר".

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לבריאות, היצלחה, פרנסה: דני בן כוכבה, אבשלום בן ויולט, מרים בת גאולה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, משפ' אטדגי, משה בן לילה. זיווג הגון: תהילה בת נחמה, יודידיה בן נחמה. לע"י: מינה בת שושנה, מלכה בת גזליה, אמיר בן שרה, דוד שעיו בן רינה, נאוה שלמה בת זלפה, ניסים בן משה. רוצה לעשות נחת רוח לקרוביך? התקשר אלינו ...

{ יש לכם מאמר או סיפור מחזק על חודש אלול וראש השנה? שלחו אלינו ... }

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

תמר בת מלכה ויוסף שגלבע בע' בתשרי תשע"ז ת.נ.צ.ב.ה.

היכן מצינו בעל חי (שאינו מהשרצים) שיש לו שמונה רגליים?

תשובה: ישנם חמשה עשר מיני חרקים בעלי שמונה רגליים. הם: החרטום, החרטום הלבן, החרטום הירוק, החרטום הירוק-הלבן, החרטום הירוק-האדום, החרטום הירוק-האדום-הלבן, החרטום הירוק-האדום-הלבן-השחור, החרטום הירוק-האדום-הלבן-השחור-האדום, החרטום הירוק-האדום-הלבן-השחור-האדום-הירוק, החרטום הירוק-האדום-הלבן-השחור-האדום-הירוק-האדום.

העלון כולו מוקדש לעילוי נשמת מורנו הקדוש

הרה"ג יעקב אדלשטיין זצוק"ל

זכות הדפסת העלון תהא לעילוי נשמתו הקדושה. ת.נ.צ.ב.ה.

לתגובות: 052-7151858
רחוב משה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל
daniel777achiel@gmail.com

זכויות ליום המטפס
הידעת? כתב רבנו בחיי כי המזכה את הרבים, וכפלים זכויותיו זכויות הרבים, ומעלתו גדולה אף יותר מהמלאכים.

העלון מודפס בחסות דפוס אפי' הדפוס היקר